

Cesta zpátky

Kolem jedné hodiny odpoledne jsme se všichni přesunuli zpět do autobusu a vyrazili na přibližně osmi hodinovou cestu zpět. Vyrazili jsme dříve, než bylo v plánu, protože Martin, náš pan řidič, další den vyjížděl v šest hodin ráno na další cestu.

Cesta byla klidná. Měli jsme tři zastávky. Dvě v Německu a poslední v Ústí nad Labem. První část jsme všichni prospali nebo jsme si četli. Ke konci cesty, když jsme vyjeli z poslední zastávky, kterou jsme měli v Ústí nad Labem, jako bychom všichni ožili. Jeden z účastníků zájezdu cestou slavil padesáté narozeniny. Všichni jsme mu přáli. Nejdříve hromadně, poté každý zvlášť. Edna, paní z Mexika, která s námi jela a která učí děti v Mexiku české písně a připomíná jím tragédii, která se v Lidicích stala, mu dokonce zaspívala španělskou narozeninovou píseň. Poté jsme všichni zpívali české písně a zbytek cesty jsme si užili.

Nakonec jsme cestu zvládli o něco rychleji, než bylo v plánu. Po příjezdu do Lidic jsme se se všemi rozloučili a doufáme, že jsme se s tak skvělými lidmi neviděli na posledy. Poté nás Martin odvezl zpět na Kladno, kam jsme dorazili v půl deváté večer.

A to jsme my, účastníci zájezdu.